

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să piătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-data 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Cum să sărbăm noi?

— 3/15 Maiu —

I.

Abia o lună de zile ne mai desparte de acea zi, a cărei aducere aminte trebuie în tot anul, ba în toată bunăvremea să înalte sufletul fiecărui Român, căci măreția a fost și măreț s'a desvăluit într-însa duhul național al Românilor, înaintea terii și a lumii, — ziua de 3/15 Maiu 1848.

Nu mai incap vorbă, că am fi noi Români oameni foarte puțin vrednici de o soartă mai bună, și și dușmanii nostri ne-ar rîde în pumni, ca pe niște neputincioși ori nepricepuți, dacă în anul acesta, când să împlinește o jumătate de veac dela data acelei mărețe mișcări a poporului Român, dela data acelui strigăt puternic scos din 40.000 de pepturi de pe „Câmpul-Libertății” după libertate, — am lăsa ca această zi de 3/15 Maiu să treacă fără ca noi să o sărbătorim în chip frumos, după cât ne iartă imprejurările, facând cel puțin atâtă cît am putea face!

Dar' ne place să ne măgulim cu credința, că nu vor avea dușmanii noștri diavoleasca placere de-a putea rîde cu un astfel de dispreț de noi, ci că vom sărbă! Așa cum vom putea și precat vom putea!

Să nu uite nici un Român, că lumea prețuește popoarele între altele și după felul cum ele stiu să cinstească numele și faptele trecutului seu!

Ungurii încă își sărbătoresc aducerile aminte de anul 1848. Lupte mari au dus și ei spre al lor folos în acel an. Si acum începându-se și rîul zilelor în care să împlinește jumătate de veac dela cutare, ba dela cutare întemplantare istorică de atunci: o sărbătoare! Cu totii și cu mare alaiu o sărbătoare! Au sărbătoare

zilele de 11 și 15 Martie, când s'a dat terii constituție și s'a proclamat libertate și i-sa dat guvernul seu neatîrnător. Pe aceste zile le-a sărbătorit publicul, obștea mare maghiară. În ziua de 11 Aprilie apoi Impăratul a sanctionat nouăle legi constituționale. Pe asta o sărbătoare acum oficios Ungaria: toate Congregatiile comitatelor, și a noastră, sunt conchamate pe acea zi (a doua zi de Paști după calendarul nou), și în «se dințe festive», preamarind memoria acelei însănmântate zile. Vor urma apoi, și întreg, unele după altele, atâta sărbătoare, parte oficioase, parte arangante de public liber, câte zile însănmântate a avut anul 1848. Si lumea îi prețuește pe Unguri pentru această sărbătoare zgomoatoasă a faptelor trecutului lor.

Noi Români am avea și noi multe zile de sărbătorit sătan. Cum însă împregiurările noastre vitrege abia ne dau plăcere de trăit, nu și mai de sărbători, vom fi săili să trecem cu inimă săngerândă peste multe din împlinirile acestor zile, fără a le putea da cinstea în forme de cuvintele sărbători.

Nu ne va fi însă iertat să o facem aceasta și cu ziua de 3/15 Maiu, care e doar' cea mai strălucită, cea mai măreță între zilele pe care ar trebui să le sărbătorim și noi ca aducere aminte de 48! Pe aceasta să o sărbătorim negreșit!

Nu ne va fi cu putință?

Ba da! Putințe de a sărbători, avem și noi!

Ziarele române și-au dat deja aproape toate părerea. «Tribuna» a propus, deja cu luni nainte, o mare adunare națională tot la Blaj, pe «Câmpul-Libertății». Idee foarte frumoasă, ca idee, dar' nu știm cine își va pune umărul la întâmpinarea ei, atâtă însă știm că guvernul își va pune baionetele în calea ei. O idee însă foarte la loc și care și poate să fie îndeplinită, am aflat-o întâi în

«Telegraful Român» din Sibiu, apoi în «Liga Română» din București.

Inainte de a stăru mai departe asupra chestiei, lăsăm să urmeze articoli acestor două organe:

II.

Articolul „Telegrafului”.

„Sărbătorim și noi!” Astfel se întrebă și poporul nostru, zice »T. R.«, care și el împlineste o jumătate de veac dela anul în care steagul lumina și brațe venioase l-au scos din robie, în care an cu sânge și-a spălat rușinea iobăgiei, cu sânge și-a îscălit zapisul libertății! Putea-vom și noi aduna măcar a zecea parte din numărul uriaș de acum 50 de ani, ca să dăm frâu liber simțimilor de cari suntem agitați, ca să spunem în lumea largă unde am ajuns după o jumătate de veac, ca să ne dăm seama de faptele noastre din acest restimp?

Inzadar îți pui această întrebare, popor românesc! Dorința ta de a sărbători amintirea lutiei tale pentru libertate, este deosebită! Putința de a te întârzi în număr mare, de a vedea mii de frajii de un sânge la un loc, preamarind fructele libertății, sau poate osândind cu lacrimi și blâstern prigonirile dușmane, îți este luată! N'ai voe nici să te veseliști nici să te jelești, — asta e porunca mare a zilei pentru tine...

Căci pentru a te întârzi, popor român, tie îți trebuie scutul străbun, steagul tău roșu-galben-vânăt, ear' acesta de mult e frânt, căci el e talismanul libertății. Si roșul e iubirea, ce te cimentează și îți dă tăria sufletească, albastru e credința cătră Domnul celorlui, Domnul terii și cătră tine, și aurie e raza scutitoare a soarelui, — și aceste trei simboale dușmanul îți le-a confiscat, căci pentru el primejdie însenneză.

Nu, n'ai voe a te întârzi în adunare mare, căci răpit poate de însenătatea momentului, ai spune lunii multe. Ai spune că nu te-ai adunat ca să te veseliști cu chimvale și cu dansuri, ca și dușmanul tău, care joacă desmățat pe ruinele libertății tale, ci te-ai

adunat, ca să ridici acuse grave și protest! Ai spune poate, că libertatea ta este minimul de libertate, de care popoarele se bucură la sfîrșitul acestui măreț veac; că dorințele tale modeste, stipulate în cele 16 puncte din petiția Românilor de pe Câmpul-Libertății, au fost batjocorate în cea mai mare parte; că făgăduințele Suveranilor din anii eliberării, privitoare la »egala îndreptățire a tuturor cetățenilor« și la ocrotirea națiunilor și a confesiunilor, au fost suprimate de apăsătorii nostri imediati; că legile terii, provăzute cu cea mai înaltă sanctiune a Maiestății Sale, sunt sistematic și cu cea mai nefarie cetezană încălcate; că popoarele terii nu sunt reprezentate în corpurile legiuitorare, ci numai un singur popor, același, care știe să-și preamarască pe răsăritii de odinoară; că aceste popoare, cari în zile grele au apărăt țara și corona, astăzi sunt, mutatis mutandis, în aceeași grea și nemeritată situație, ca înainte cu o jumătate de veac!..

Dușmanii se tem de acestea, și pentru aceea tu n'ai voe să te întrenești! Nu, pentru că întrunirea ta pentru ei ar fi o rușine! Căci tu nu te-ai adunat ca să te veseliști, ci ca acușător public îți ai ridica vocea ta puternică și înforătoare de protestare. Tot ce ai amar și greu la inimă ai depune în această voce, tot ce de cincizeci de ani îți ferbe la inimă!

Voceata ta puternică ar pătrunde și la alte popoare din terii îndepărtate, ar pătrunde poate și până la tinda regelui și ar descuia inimi multe. Mulți ar putea auzi lucruri de cari s'ar îngroză, și s'ar mira, că după 50 de ani de »libertate« noi trăim o viață atât de — »liberă!.. Eată de ce ziua întrunirii noastre n'ar fi o zi de sărbătoare veselnică, ci ușor ar putea deveni o »dies irae«, căci zeu — păharul e plin! Si de asta se tem dușmanii nostri și din acest motiv ori-ce întrunire ni-o oprește! Eată de ce noi nu vom avea o sărbătoare mare națională cu sgomot și alau.

Prin asta însă n'am zis, ca să lăsăm să treacă anul acesta fără nici o sărbătoare.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Nopți de vară.

Imi sfâșie trupul și 'n minte
Imi plângă părerea de rău;
Ear' fulgerul ochiului tău
În inimă 'mi arde ferbinte.

Imi pare că astăzi, iubită,
Atinsă de-o vorbă a mea,
Frumoasă și palidă stea,
Plecăci privirea, măhnită;

Imi pare că atunci o săgeată
Sub geana ta neagră luci:
— Nu milă, nici dragoste — ci
De furie neîndurată.

Imi pare c'un nour de ură
Cu rază de fulger trecu
Si nourul umbră născu
De 'ti stînse surisul în gură.

Si viața-mi de vis și iluzii
Nutrită în tristul meu cant
Pieri ca o spumă în vînt,
Ca flacăra 'n tremurul spuzii.

Imi sfâșie trupul — și 'n minte
Imi plângă părerea de rău;
Ear' fulgerul ochiului tău
În inimă 'mi arde ferbinte...

Tristis.

Negrilă.

— Să nu-ți fie frică, dle, că vei perde trenul, imi zise omul cu căruța. Sunt de 15 ani birjar; nici-o dată un mușteriu al meu n'a perdut trenul.. asta din cauza că trenul pleacă întotdeauna cu întârzire.

— Si cu toate acestea trenul plecase când am ajuns eu. Birjarul începă să strige furios cătră șeful de stație:

— Trebuie să șeștești, dle șef, că trenul pleacă la ora pusă! Ce dracu, nu încurcați lumea! Si toată lumea de pe peron era de părere birjarului meu. Cu toate acestea eu trebuia să petrec acum trei ciasuri în sătșorul acesta, până la sosirea unui alt tren.

La rîndul meu întrebai pe cei de pe peron, cum să putea petrece cele trei ciasuri? Toți imi răspunseră într'un glas: — Du-te la Cazan! Numai asta e de vîzut aici în munți.

— Si unde e Cazanul astăzi? întrebai.
— La jumătatea drumului pe muntele din dreapta. Caută pe tata Simon, care e călăuză.

Mă dusei să caut pe tata Simon. Când bătui la poarta casei lui, femeia bătrânlui îmi zise:

— Vrei să te duci la Cazan?

— Da!

— Vai, bărbatul meu e bolnav și nu poate să vie, dar' nu te neliniști; am pe cineva care să-l înlocuiască... E cînele nostru!

— Cum, cînele?

— Da, Negrilă o să te conducă foarte bine... el a mai călăuzit și alți călători și toți au fost foarte mulțumiți. Bietul cîne e foarte deștept... numai vorba-i lipsește. Si în loc să plătești trei franci, o să dai numai un franc și jumătate. Să-l chem?

— Da, chiamă-l.

— Negrilă!.. Negrilă!..

Cînele veni. Era un cîne mic, negru, cu părul cam lung și încârlionat. În toată înfățișarea lui avea un aer de »bărbătie«, de hotărire. Mă privi de sus până jos, ca și cum ar fi vrut să zică:

— E un călător, care vrea să meargă la Cazan...

Spusei femeii că nu aveam de cîte trei ciasuri de percut și că mă temeam să nu scap trenul. Dînsa mă încredință că nu-l

voiu mai scăpa, deoarece cînele o să mă întoarcă la vreme.

— Aide, Negrilă, la drum.. vei aduce pe domnul la vreme.. pe drum.. zise femeia cătră cîne. La Cazan!.. La Cazan!..

Cînele răspunse stăpânei sale dând din cap, apoi începă să neliniști, ca și cum ar fi zis:

— Da, da!.. la Cazan.. Am înțeles!.. Ce mă iezi drept prost?

Si Negrilă se așeză în fața mea, arătându-mi poarta, ca și cum m'ar fi postit la drum. Pornirăm. Pe drum copiii îl chemau să se joace cu ei. Dar' Negrilă se ținea măndru și mergea la cățiva pași înaintea mea, cam repede. Abia-l puteam urma.

Drumul era prost și plin de praf. Din cînd în cînd îi strigam eu:

— Hei, Negrilă, mai înțe!

El însă se făcea că nu mă aude. Osteneșe din cauza căldurii și voiam să mă așez pe niște petri. Când Negrilă întoarse capul și mă vîză, începă să latre furios. Mi-am zis atunci că nu e acolo obiceiul de odihnă. Când Negrilă mă vîză că pornesc, încep să sară vesel înaintea mea.

După cîteva clipe ajunsei la un drum foarte plăcut, plin de flori și răcoare, apoi

Din contră, suntem de părere, că nepăsători și reci nu ne este iertat să fim!

Demnitatea anului, care este o pagină de aur în istoria sbuciumată a poporului nostru, o pretinde, ca să ne aducem aminte de evenimentele de-atunci. Trebuie să ne arătăm vrednici de faptele eroilor nostri!

Tot ce putem însă face este, ca ținând cont de starea lucrurilor în sinul nostru și în tabăra dușmanilor, să sărbăram fără a provoca, să arangem, cum am zice, sărbători familiare. În fiecare sat, în fiecare petec de pămînt locuit de Români, ziua de 3/15 Maiu ne poate fi astfel o sărbătoare națională.

Munca să înceteze în această zi și poporul să alerge la biserică și aici în rugăciuni să imploare îndreptarea stărilor suprăicioase! Glasul rugător se va înălța astfel împreună cu glasul cucernic al clopotelor la cel mai înalt chibzui, la cel ce conduce destinele popoarelor, de unde așteptăm pogorârea dreptății. În loc de standardul tricolor ne va ocroti praporul creștin de care dușmanul are teamă. În loc de veselie, sufletul nostru se va învălu cu jale, și prin rugăciuni se va înțări cu nădejde în viitor.

Ear' prostii să-i aducă aminte în rugăciunile lor de sufletele celor căzuți în luptă pentru învingerea dreptății și pe popor să-l învețe în cuvântări a cinsti memoria marilor bărbați. Poporul în frunte cu prostii să primească apoi la mormintele părăsite ale vrednicilor luptători, să le incunune, să cadă acolo în genunchi și în rugăciune să amintească numele lor cu evlavie.

Cuvine-li-se acestor bărbați atâtă cinste cel puțin acum, la împlinirea unei jumătăți de veac dela faptele săvârșite prin dinșii.

Și toate acestea să poarte timbrul unei pacinice sărbări. Să lipsească și umbra agitării, să ne ferim de tot ce ar putea servi la nouă osână și persecuționi. Multe și rafinate sunt cursele ce ni-se pun, dela multe ne opresc puternicii terii, dar' dela o astfel de sărbătoare nime nu ne poate opri. Biserica noastră, ce ne-a susținut și nutrit naționalitatea în sirul veacurilor, ne stă încă deschisă. Să alergăm la sinul ei și să ne rugăm!

In numărul viitor vom reproduce articolul «Ligei»

Comandant al armatei...

Maiestatea Sa Imperatul-Rege simțindu-se îmbătrânit și îngreunat de-a mai duce tot singur multele înalte sarcine ce are ca cap al Imperiei, face începutul împărțirii acestor sarcini cu alții.

Prin o scrisoare preaînaltă, a împărțit anume, mai săptămâna trecută, sarcina de supraveghetor al întregiei armate, cu nepo-

la un chiosc de verdeajă, unde cânele dase fuga și mă aștepta în prag. Acolo era o bancă. Mă apucai să fumez o țigară, ear' Negrilă adormise la picioarele mele. Se vede că aşa era obiceiul.

El nu dormă de cât vr'o zece minute, apoi se sculă și pornă la drum. Il urmai. Negrilă mergea încet, vesel, plin de mulțumire pe drumul cel încăntător. La un loc unde se încruiau drumurile, se opri, părăsind să la îndoelă, apoi urmă calea cea dreaptă. Dar' după aceea tăie drumul prin pădure și urmându-l, mă pomenii în față unor păreți grozavi de stânci.

Pe urmă, când creză că am admirat în destul acel frumos, o luă înapoi pe drumul pe unde venise. Negrilă uitase să-mi arate acese frumos și de aceea făcusem un mic ocol. Drumul devine greu de tot. Cânele săria din stâncă în stâncă, dar' rămânea tot pe lângă mine. În sfârșit, încep să latre vesel și atunci auzii un fel de sgomot plăcut. El părea că-mi zice: Am ajuns.

*

Să în adevăr ajunserăm.

Era un mic isvor fără mari frumosuri naturale, și dacă nu ar fi fost cânele, mi-ar fi părut rău de drumul pe care-l făcusem. De fiecare parte a isvorului, în două case elve-

tul Seu Francisc Ferdinand d'Este, moștenitorul Tronului.

Dela moartea mareșalului Albrecht, M. Sa purta singur multele griji preaînalte ale armatei, de aci încolo însă le încredințeașă moștenitorului Seu, vitorului împărat.

Încă o „regulare”!

Guvernul maghiar să pune acum și pe »regularea« averilor »publice« din țară. Iși poate ori-cine închipuie că va să zică aceasta, îndată ce guvernul maghiar e »regulatorul«.

Eată de ce e vorba.

Ministrul de agricultură a așezat pe masa verde a dietei ungare un nou plan de lege, despre: **administrarea prin stat a pădurilor comunale**, precum și a teritoriilor comunale fără pădure (adecă și a așanumitelor »islazuri«, locuri de pășunat comunale etc.), apoi **regularea averilor publice** și a pădurilor și a pământurilor urbariale.

E destul să știi aceste câteva indigări cuprinse în titula legii, ca să știi despre ce e vorbă în cuprinsul ei.

Statul își va intinde prețuia și binevoitoarea sa mână și asupra acestor averi, chivernisite azi de comune, și va face dintr-un nou titlu, un nou teren de căpătuire pe sama lor atât și atâtă scăpătați mai măruntăi, ce nu mai încap pe aiurea...

Adeca acum nu numai »drepturile« mult puțin »morale« ale comunelor autonome, dar chiar averile lor să pun în joc!

Cărbuni de peatră ardeleni în concurență cu cei englezi.

Directorul minelor de cărbuni de peatră dela Petroșeni, a făcut o propunere la congregația din 30 Martie a comitatului Hunedoarei, să roage pe ministrul de comerț să deschidă căt se poate mai iute linia ferată Petroșeni—Surduc în legătură cu căile ferate române.

Aceasta pentru că pe acest drum, cărbunii de peatră ce se scot cu belșug dela Petroșeni, pot pe aici trece pe o cale neasemănăt mai scurtă în România și de aci la Marea Neagră și în statele vecine acestei mari, și vor putea face o concurență mare cărbunilor de peatră englezi, pe când azi, trebuind să încungi foarte mult, nu pot, din pricina cheltuielilor mari de transport.

Propunerea s'a primit și ministrul va fi rugat.

țiene, erau două lăptării, fiecare cu câte o fată. Una din ele blondă, alta brună.

Făcusem cățiva pași către fata cea blondă, care era înaltă și bine zidită, când Negrilă se aruncă în fața mea și încep să latre furios! Schimbai drumul și cânele rămase mulțumit. Mă asez la o masă și cer o ceașcă cu lapte. Negrilă fugă în casă, unde văzui că bruna Elvețiană îi dă lui întâi o farfurie cu lapte, pe care cânele o bea cu mare postă. Negrilă vine pe urmă lângă mine și mă privi bînd laptele meu. Am stat acolo vre-o trei sferturi de cias, respirând aerul curat de munte la o înălțime de vre-o 500 de metri.

Negrilă încep să dea semne de neliniște. Cetii în ochii lui că trebuie să plecăm. Plătii și pornii spre drumul pe unde venisem. Negrilă se supără foc, începe să latre și mi se pună în cale. Pe urmă se pornește pe un alt drum. Călăuză mea mă lasă să admiră posibilitățile frumoase și apoi mă conduse până jos.

Când ne-am despărțit la gară, privirea lui părea că-mi zice:

— Am ajuns înainte cu 15 minute; vezi că nu te fac să perzi trenul!..

Ludovic Halévy.

Gătul nostru, treaptă lor!

Di Lurz, avocat în Brașov, unul dintre cei mai înflăcărăți naționaliști săși, a făcut o frumoasă icoană a felului de gândire unguresc în zilele noastre.

Mergând la Cluj pe 1 Aprilie la procesul lui „Bistritzer Zeitung“, un ungură delofoaie a pris vorbă cu d-sa, împingând discuția pe apa luptei naționale, ca să vadă ce credințe are privitor la astă fruntașul săs.

Di Lurz i-a răspuns bărbătește și deschis:

— E o prostie a crede, a zis dl Lurz, că Sașii nu ar fi buni patrioți. Sașii sunt cetăteni credincioși ai Ungariei (Ungarn), dar „Magyaren“ nu voesc să fie! E o nebunie a cere aceasta dela ori și care naționalitate!

Mișcarea națională se lăstește. Si Români lucrează! Sașii verzi sunt buni patrioți, nu mai atâta voesc, ca legea de naționalitate să fie executată și să nu ceră să-i maghiarișze!

Cauza noastră o înveninează aceia, cari socotesc gătul naționalităților de treaptă pentru înălțarea lor, și cari întortochează și măresc lucrurile».

Foarte adeverat. Gătul nostru, treaptă lor. Anume celor mai măi și mai necinstiti, cari prin aceea se silesc să se înalte, că lovesc crud în noi, și ne fac că mai multe rete!

Pentru

industria de casă.

Apelul Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiului.

Intr'una din ședințele din urmă ale comitetului „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“, vicepreședintele Reuniunii, dl Dr. D. P. Barcianu, a prezentat un apel în cauza propășirei industriei de casă, pe care comitetul să-l publice prin toate foile noastre și să se tipărească și deosebit și să se trimite la fruntașii din comune cu recercarea să tindă mână de ajutor spre ajungerea frumoaselor scopuri ce se umăresc privitor la cultivarea industriei de casă. Apelul propus de dl Dr. Barcianu s'a primit și ni-s'a trimis de președintele și secretarul Reuniunii, și nouă spre publicare. Îi facem loc cu placere atrăgând luarea aminte a cetitorilor asupra lui. Eată-l:

Ape!

Economia cîmpului este isvorul de căpătenie, din care se adapă cu belșug toate celelalte indeletniciri omenești.

O țeară cu economia cîmpului înțelepește desvoltată și cu pricepere purtată, va fi totodată și o țeară cu nesăcate bogății și cu locuitorii în bunăstare.

Reuniunea noastră agricolă și-a pus de înțintă, să lucre la o mai repede și mai înțeleaptă înaintare a poporului român din acest comitat în economia cîmpului și în legătură cu ea în economia de vite, cu toate ramurile ei. Si dacă privim asupra lucrării săvârșite de Reuniunea dela înființarea ei și până azi, cu placere putem spune, că rodnica a fost această lucru desvoltată întru înaintarea țărănilor noastre pe terenul economic. Trebuie însă să mărturisim, că multe mai sunt încă de făcut, multe de îndreptat, multe de dezvoltat, până să ne vedem numai că de căt apropiați de ținta, ce ni-o am propus.

În înțelesul §-lui 1 lit. c.) din statute, în cercul de lucrare al Reuniunii noastre cade și înaintarea industriei de casă, adecă a celor indeletniciri ale oamenilor nostri dela sate mai ales, cari dau mijloacele și uneltele trebuințioase la îndestulirea multelor și felurilor trebuințe în ce privește hrana, imbrăcămintea și locuința lor. Spre aceste scopuri multe lucruri folosite și frumoase totodată șiie să se săvârșească țărănilor noastri, dar și mai multe și mai vrednică de laudă semne românești de căt d. e. cîmpul tipărit.

Ei, dar' ce au făcut dnii din fruntea comitatului? Au însărcinat cu ținerea acestor prelegeri oameni cari nu știu, sau nu vreau să știe o buche românească! Tăărăesc apoi prin comunitatea românești, adună poporul cu doba la un loc și încep a-ți troncări pe ungurie, vezi Doamne, »prelegeri« de ai crede că sunt cel puțin pe la Dobrogea...

Poporul, adunat de sunetul dobei de curiositate sau poate de silă, cască gura sau își astupă urechile de sunetul nu prea »armonios« al limbii maghiare, ne știind că ce bomboroșește domnul pe care nu l-au mai văzut nici când nici nu i-au auzit de nume!

Sfîrșește acela. Vine acum notarul comunei să spună prelegerea ungurească pe românește!

Inchipui-ți-vă acum o prelegere ținută poate oare întregi, poate cu cea mai mare cunoștință de cauză, studiată timp îndelungat, și predată apoi cu cel mai mare »foc orotic... ungurește, spusă după aceea pe românește, numai aşa dintr-o dată, »exabrupto..., și încă de multeori de cără o persoană care n'are nici atâtea cunoștințe economice căt are nenea Todor din capul satului!..

Asupra acestor lucrări deci voește comitetul Reuniunii noastre să-și îndrepte mai cu stăruință luarea aminte, pentru a face cu putință, ca cu vremea și în acest însemnat și rodnic ram al economiei să facem o înaintare și un spor, care să fie nu numai spre măngâierea și mulțumirea noastră sufletească, ci totodată și un bogat isvor de venit bănesc.

Ca lucrarea noastră în acest înțeles să fie cu folos, trebuie înainte de toate să cunoaștem bine diferitele feluri de lucruri din industria sau meserile de casă, pe cari le săvârșesc țărănilor noștri și mai ales femeile lor, ca apoi mai bine să știm, cum și unde e de pus numărul și ce ar fi de făcut, pentru ca înaintarea să se facă mai cu hotărîre și lucrurile să aducă și mai mare căstig.

În vederea acestui scop ne îndreptăm cără toți frații nostri români economi cu rugarea să ne trimitem din lucrurile de mână săvârșite de ei și de femeile lor căt un lucru (unealta, țesătură, cusătură, acaret etc.) din cele mai bine isbutite, sau căt o muștră (probă) baremi unde nu se poate trimite lucrul întreg, ca astfel să vedem ce se lucră prin diferitele comune, și apoi să chibzuim mijloacele, cum aceste lucrări să se săvârșească și mai bine și cu unelte mai desvârșite, cum ele să se facă în cătărimă mai mare și cu muncă mai puțină, și cum în sfîrșit s'ar putea ajunge la material mai bun și mai ieftin pentru facerea tuturor acelor lucruri. (Va urma.)

Prostii patriotic

sau

prelegeri economice.

Raport patriotic —

Ministrul de agricultură prin o ordinăriune a rănduit ținerea prin diferite comune de adunări popolare, în cari să se țină prelegeri economice de cără anumite persoane, despre mai bine lucrarea pămîntului, despre cultivarea pomilor, a legumelor și a vitelor. Fruimos plan! Însemnatatea acestor adunări ar fi mare și folositore. Terenilor li-se dă privilegiu a auzi și a învăța multe lucruri folosite. Dovadă despre aceasta ne e comitatul Sibiului, unde »Reuniunea română de agricultură« prin ținerea de adunări în felul celor rănduite de ministru, a făcut frumoase și laudabile progrese.

Modul însă cum se fac aceste adunări și prelegeri în comitatul nostru, nu numai că nu aduc nici un folos, dar sunt în înțelesul cel mai strict al cuvântului prostii patriotic și și prilegiuri de a jigni simțul nostru românesc.

Eată pentru ce: Poporațiunea comitatului nostru e aproape toată română. Dacă dnii din fruntea comitatului doresc înaintarea acestor poporațiuni în economie, aveau datorină, ca cu ținerea de prelegeri de soiul acesta să însărcineze Români sau cel puțin oameni cari știu bine și la înțeles limba română. Pentru că, știu este, că puterea cuvântului yiu, au zis, bine întocmit străbate de zece-ori mai mult și mai sigur la mințile și inimile omenesci de căt d. e. cîmpul tipărit.

Ei, dar' ce au făcut dnii din fruntea comitatului? Au însărcinat cu ținerea acestor prelegeri oameni cari nu știu, sau nu vreau să știe o buche românească! Tăărăesc apoi prin comunitatea românești, adună poporul cu doba la un loc și încep a-ți troncări pe ungurie, vezi Doamne, »prelegeri« de ai crede că sunt cel puțin pe la Dobrogea...

Poporul, adunat de

Ca și cum a ținea o prelegeră și încă din economie, ar fi așa de ușor ca a face o execuție cutărui teran pentru... restanța dării!

Vai și amar de cunoștințele ce și-le căstigă teranii din aceste prelegeri!

O astfel de adunare s'a ținut nainte cu vre-o două săptămâni și în comuna aproape curată românească Romos.

Trei prelegeri s'a ținut cu acest prilegiu, toate, se înțelege, în frumoasa și armonioasă limbă ungurească, pe care le-au tălmăcit apoi pe românește notarul Dubles cu cunoscutu-i (?) dar oratoric.

Se spune că s'a adunat multă lume, bărbăți și femei la adunare.

Nu-i vorbă, la sunetul dobei s'or fi strîns ei mulți, cugetând că cine știi ce comedie va fi, dar de învățătură căstigată, vai de loc!

Mulțumiți de rezultat, au tras apoi un »aldămaș« strănic, ca după sâvârșirea cine știi ce lucru grozav pentru terani.

Acum vine însă ceea-ce e jignitor pentru România din Romos, cât și pentru simțul nostru românesc peste tot.

Mâncăi și beuți bine, domnii prelegători la invitarea parochialui săesc, merg la școală săsesc spre a prelege și celor vre-o 50 de Sași adunați acolo.

Ce să vezi însă, aci o iau domnii pe săseste, astfel că n'a mai fost lipsă de tălmaciu.

Oare au făcut d-lor aceasta numai așa de dragul Sașilor? Dar' așa!

Sigur preotul săsesc, conștiu de chemarea sa, le-a spus, că ori țin prelegerile în limba poporului, ori se mulțumește de ele, știind el prea bine, că din prelegeri tălmăcile poporului nu căstigă nimic.

Judece acum iubii cetitorii purtarea fruntașilor români și a fruntașilor sași din Romos.

Pe când aceștia au fost bărbăți, pretinzând a li-se respecta limba lor, pe atunci ai nostri, durere, au fost...

Pe banii nostri, căci diurnele dlor prelegători sigur nu le vor lua din sudoarea »betyár-ilor« de pe pustă, ci din a noastră, să fim în astfel de moduri umiliți noi și limba noastră, și să nu se afle în o comună ca Romosul un singur Român să protesteze!

Pățania fraților nostri din Romos am dorit să fie de învățătură fraților nostri de prin alte comune, unde se vor mai ține astfel de »prelegeri«.

Să li-se ceară a vorbi românește, ca să poată fi priceputi, ori apoi să-i lase în știrea Domnului și să-și vadă de alte lucruri, căci mai mult căstig vor avea!

Spiridon.

CORESPONDENȚĂ

Petroșeni, 5 Aprilie n.

On. Redacțione!

Actul sfintirii petrii fundamentale la biserică nouă gr.-or. din Petroșeni, s'a sâvîrșit în 22 Martie v. (3 Aprilie n.)

La 10 ore după serviciul divin celebrat în biserică băiesilor gr.-or. din loc, a plecat mulțimea poporului în ordine exemplară în frunte cu 3 preoți: Avram Stanca, paroch gr.-or. în Petroșeni, Simion Suciu, paroch gr.-or. în Petriș și Basiliu Socol, paroch gr.-or. în Livezeni. Trecând prin piață un public foarte numeros, între care chiar și de alte confesiuni, s'a alăturat convoiului nostru, însotindu-ne și asistând la actul de sfintire. Poporul apartinător bisericii noastre atât din Petroșeni cât și din comunele vecine, s'a adunat în număr foarte frumos, și a arătat și de astă dată iubirea și dragostea cătră biserică, iubirea și respectul cătră conducătorii sei, precum și cătră marii bisericești.

Sfîrșindu-se sfintirea apei, s'a cedit actul ce s'a așezat în peatra fundamentală, de părintele Avram Stanca. Când a auzit mulțimea pomenindu-numele Maiestății Sale Impăratului și Regelui nostru, a erupt în strigări de »trăiească!« Tot asemenea când s'a pomenit numele Exc. Sale Metropolitului, precum și al domnilor dela societatea minorilor de cărbuni, cărora comitetul și poporul ortodox de aici le este foarte mulțumitor pentru sprințul dat până acum.

După așezarea petrii fundamentale a urmat predica ocasională, rostită de părintele Avram Stanca. D-sa la toate prilegiurile, prin cuvențările sale pline de învățături morale și religioase, și-a mărit iubirea și respectul credincioșilor sei. Astfel și cu oca-

de zeci de ani îl avea, ca și poporul tot, văzându-l acum la începutul intrupării sale, i-a inspirat cuvinte pline de foc, evlavie și creșință cătră atotputernicul D-zeu, încât a stors lacrimi de bucurie din ochii poporului care cu drag îl asculta. Nu mai puțin au contribuit la reușita sărbării participarea domnilor preoți Suciu și Socol.

Comitetul parochial în frunte cu președintele, își exprimă și pe această cale mulțumita sa, atât dlor preoții Suciu și Socol, cari au binevoită a lăua parte la sfintirea petrii fundamentale fără a aștepta vre-o remunerări, cât și căntăreților cari au venit afară de cei din Petroșeni, și din comunele învecinate.

Cu această ocazie atât prin discurs străpăriri cu apă, cât și prin contribuții marini-moase adunate prin epitropul D. Socol și noteate de notarul comitetului parochial, a incurs o sumă frumușică de bani. Raportul despre numele binefăcătorilor și suma în cursă, se vor publica.

Astfel s'a sâvîrșit actul sfânt și mare, lăudând pe D-zeu, că după un restimp atât de lung de sbuciumări și suferințe, ne-a ajutat a pune basă unei biserici, care dacă ne va ajuta Atotputernicul, și marele public marinimos ne va sprințini a o termina, va fi un edificiu ce va fi fală tuturor credincioșilor gr.-or. din Petroșeni.

Petri Iacob,
notar și membru. în com. par.

Năframuțe pentru câini...

Cea mai curioasă nouitate la Paris e, doară, năframuțele pentru cățelușii, pe care le anunță deza-prăvălii mari de pânzărie!

Damele elegante din Paris, nu să mai mulțumesc adecață cu atâtă, că pe iubiții lor cățelușii pe care îi duc de atât de mătăsa sau de lăntușor scump, pe stradă, îi împodobesc fel și fel, și îi îmbrăcă în haină anume făcută, ca să fie »feș-i«, — ci acum la coasta dreaptă pe hainuță lasă de le fac buzușările mici și în ele pun o năframuță mică, împodobită cu monogramul cătelului... Si așa-i poartă pe strade cu ele.

Gurile rele le-au și făcut povesti pentru asta: ci-că de aceea le pun năframuțe, că cânele tot cîne rîmâne, ori căt ar fi putut pe palme și în brațe, și de nărvul rîu de-a mirosi peste tot locul, nu să lasă. Si năframuța pentru aceea îi-să pune, ca naînțe de-a intra în odaia parfumată și strălucită a damele ce-l conduce, să se steargă la nas de miroslurile ce s'ar lipi de el.

Dar' ori-cum ar fi, adevărul e, că azi deja prăvălii mari de pânzări din Paris, vestesc prin preț-curențele lor, ca mare »nouitate«, că au și — năframuțe de cătei...

NOUTĂȚI

Casa nouă a „Ardelenei“, asupra zidirii căreia s'a publicat concurență publică prin foaia noastră, în urma mai multor otete în cursă, a fost dată în intreprindere dlui J. Szalai, architect în Sibiu. Lucrările să vor începe în curînd, și fiind timpul favorabil, până la toamnă va fi gata.

Încă doi Români — împușcați de gendarmi! Duminecă spre Luni noaptea fiziorii din Cosma (com. Clujului) își petreceră în un bîră din sat, fiind că în ziua următoare aveau să vină la asentare în Teaca. Deodată intră o patrulă de gendarmi provocând pe fiziorii nostri să se depărteze. Unul dintre fiziori, neîmplinind îndată poruncă gendarmilor a fost pălmuit de către aceștia și aruncat afară. Fiziorii vîzând purtarea gendarmilor cu soțul lor s'au apucat să aruncă cu petri în gendarmi, cari au fost nevoiți să fugă în casele unui econom din sat, de unde își descărcără puștile asupra fiziorilor. Unul a căzut îndată mort, altul primind o rană gravă și murit mai târziu. Halal de ordinea care o știu susțină acești bătrâni ai guvernului. Foile ungurești vor tipa acum ca din gura serpelui că în Cosma s'au resculat Români. Așa e obiceiul lor.

Zidirea internatului pentru universitar românîn Pesta să va începe în anul 1900. Până atunci hotărîrea comitetului administrativ a fondului Gojdu, va trebui să dobândească întărire Congresului bisericesc. Va fi o zidire mare, în străzile Király, Dob și Holló, unde are azi fundația trei case, cari toate să întăresc cu grădinile laolaltă, și va costa vre-o jumătate de milion flori.

Luminarea Orăștiei cu electricitate a mai făcut un pas înainte: congregația comitetului a întărit contractul dintre întreprinzător și oraș, cu adausul ca toate planurile de instalare să fie întâi trimise la comitat spre revizuire.

Un protopresbiter vrednic de laudă. Revr. dn protopop Ioan Droc din Mercurea, avea față de biserică o pretensiune de peste 3000 fl. Era întabulat pe două averi de-a fosilor membri în comitetul ce-a luat împrumutul pe sama biserică, și își putea ori-când scoate datoria. Totuși dl protopop în ședința dela 25 Februarie a comitetului parochial, a abzis de pretensiune, a iertat datoria bisericii. Pentru astă comitetul parochial ce fusese condus în acea ședință de dl asesor consistorial N. Ivan, i-a adus o frumoasă mulțumită protocolară și prin foi.

Milionari la Roma. La Roma au sosit trei sute de milionari din America în scop de a vizita monumentele Italiei. Ei umblă mereu împreună. Într-o zi fiind vreme urâtă, dinși s-au urcat în 150 de căruțe.

Procesul episcopului Pavel. Exc. Sa Episcopul Pavel dela Oradea-mare, avea de multe procese cu familia Bánffy, pentru niște păduri din comitatul Bihor. Procesul pornit prin 1793, abia acum s'a terminat. Tribunalul a obligat pe familia Bánffy să restituie diecesei de Oradea, mai multe jugările de pădure de brad și să plătească 18.901 fl. ca despăgubire pentru lemnele tăiate și vindute din acele păduri, cum și să supoarte toate cheltuielile de proces.

Nou tren accelerat. Cu începerea din 1 Mai va circula un tren accelerat între Deva și Budapesta. Trenul va pleca din Pesta la 2 ore d. a. și va sosî în Deva la orele 10 seara, iar' din Deva pleacă la 5 ore dim. și sosete în Pesta la 2 ore d. a.

Moarte. Subscrișii cuprinși de cea mai adâncă durere aduc la cunoștința consângeniilor și cunoșcuților triste stire, că scumpul nostru fiu Coriolan a încetat din viață în 4 April n. și a fost înmormântat în 6 Apr. în cimitirul bisericii gr.-or din Orăștie. George Baciu și Maria Baciu n. Teodosie ca părinti. Miță ca soră. Alexandru și Ionel ca frați.

Notar la Fehérvár (pretura Puiului) să alege în 16 April. Până în 15 pot fi înaintate rugări. Notariatul e de 5 comune, cu salar de 1000 fl. fix.

Teamă de an reu. Luni, Luni noaptea și Marti pâna Mercuri, aproape peste întreg comitatul nostru, s'au descărcat vremi rele: ploaie cu vînt. A ploață căt au eşit apele de s'au spăimântat oamenii că revin zilele primăverii trecut Murășul e mare, deși n'a dat peste termi. De Joi e ear timp frumos.

Dar plouă acestea par că earăși sunt foarte intinse. Eată de pildă, ce cetim în »Drapelul« din București, numărul de Mercuri (6 April):

»Din mai multe județe (din România) vin stiri îngrozitoare cu privire la ieșiri de apel. Sunt mari temeri să nu se întâmple și anul acesta nenorociri ca cele din anul trecut!«

Rămăși turcești. La Cinci-biserici dărâmându-se un zid, s'a descooperit o gaură în acel zid, în care era un schelet (oasele unui om) legat de un par cu un lanț!. Scheletul era în picioare; capul era căzut lângă el. Se crede, că pe vremea când stăpâneau Turci acolo, un om a fost legat și zidit de viu în acel zid!

Necrolog. Primum următorul anunț funerar: Dr. Petru Cioranu, medic practic în Franzensbad, membru pe viață al Asociației pentru literatura română și cultura poporului român etc., după scurte suferințe și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului în 6 Aprilie n. a. c. la 7 ore dimineață, în etate de 47 ani, lăsând neconsolați doi copii ortani. Rămășiile pămîntești ale scumpului reșopat să vor aseza spre odihnă de veci, Vineri în 8 I. c. la 1½ ore d. a. din strada Crucii Nr. 7 în cripta familiară din Răsinari. Cuprinsă de adâncă durere, în numele rudeniilor, aduce aceasta la cunoștința tuturor prietenilor și cunoșcuților

Vicențiar la Crisțior (pretura Brad), să alege în 17 April. Salar vre-o 400 fl. și alte venite.

Zola — eliberat. Sâmbătă în 2 I. c. s'a publicat sentința curții de casăție în procesul Zola, în urma căreia se anulează sentința curții cu jurați pe baza, că nu ministrul de răsboiu a fost îndreptățit să acuse pe Zola, ci numai tribunalul de răsboiu, care a fost ofensat.

Zugrăvitor român. Se aduce la cunoștința celor ce ar avea trebuință de zugrăvitor pentru biserici, că în Orăștie, strada Căstăului, se află dl Izidor Oprușan, care se recomandă a face ori-ce fel de lucrări de pictură bisericească, precum pictare de icoane, polei de cruci bisericești, de lemn ori de metal, și ori-ce alte lucruri de acest fel, cu prețuri moderate.

Notiță Literară.

Din „Revista Ilustrată“ a apărut brosura a două, cuprinzând 2 poesii de Emilian (Iubirea mea și Miseria) și o poesie reproducă din »Converbiri literare« (Scrisoare cătră un bătrân), apoi articlii: Andrei Murășan, cu portret, Parteniu Cosma, cu portret, »Detunata«, legendă, toate de I. P. R., »Cântecul Nibelungilor«, de S. P. Simion, »Folosul băncilor de bani« de Săteanul, »Avram Iancu«, cu portretul lui Iancu călare extras din brosura de I. St. Suluțiu, »Teranii noștri« dela Săliște, lângă Sibiu, trei fotografii, »Argintul viu« de Dr. T., și »Telefonul« (?) Redacției. Broșura a două ne întăreste părerea formată despre această Revistă în urma broșurei prime: mai multă străduință decât succes! Editorul Ioan Baciu în »Sfîrșit post Nagy-Sajó«, redactor I. P. Reteganul în Reteag (Reteag).

Din „Foaia Pedagogică“ a apărut nrul 6 cu următorul cuprins: Treptele formale ale învățământului, V. Aplicarea, de Dr. P. Span; — (Incheiere); — Modele de lectiuni: Cunoașterea locului natal, de Demetru Comșa; — Din literatura școlară; — Informații; — Felurimi.

AMICITIE — DISTRACTIE

Mierlei III... Recept...! Urgent...! E mare primejdie de nu... Mai nou e, că »crisa« dintre cotcorezi e aproape aplanată. Sus deci... corfele!

Chepeneag Voda.

Lui Cato II. Da, da, mă doresc mereu, căci numai aco' mai pot găsi liniste. Nu am ce pierde, ne fiind în urmă-mi chiar nimeni... care să verse o lacrimă, ori să arunce barem o mână de tărină în tristul morment. Viețea e de prisos!... Vercingetorix II.

FEL DE FEL

O vedenie fioroasă... Cu ajutorul mașinei de fotografare, numită »Kinematograf«, să pot fotografa toate amănuntele și schimbările prin care trece o arătate oare-care ce să îsprăvește repede. In America, ce-i-a trăsnit prin minte unui fotograf, ce nu, s'a pus și a fotografat repede toate vedeniile ce s'au arătat ochilor publicului în timpul căt au spânzurat pe vestul tălhar Tarn. Are un sir întreg de chipuri, dela urcarea la spânzurătoare a tălharului, așezarea lui din

Cum să i-se cultive zelul către învățămînt, dacă el vede numai lipsă, și e copleșit de o mulțime de gânduri cari îi abat atențiunea dela învățămînt.

Educatorul, totdeauna din iubire internă și nu din fală goală trebuie să-și împlinească datorința. Deoarece nu este chemare, a cărei nobleță internă, prin însenmătatea sa cea mare, să îndemne mai tare a o purta fără silă și cu jertfă, ca chemarea educătorului. Însă din cea mai mare însuflețire, și din cele mai sublimi plăceri spirituale, nu poate trăi omul, pentru că... »stomacul e proză pămîntească, și nu să satură din lumină cerească... în culină nu plătește nimic mâncarea sufletească« (Endr.) »și cel mai nobil educător încă e om.«

Așadară nu e numai egoismul, pentru ce învățătorii nisuesc spre îmbunătățirea sortii lor, e în joc aci și binele școlii. În locul loviturilor ce să dau învățătorimii când fac pași și în privința aceasta, ar fi mai bine de lăsă sătisface justele lor cereri. De sigur atunci săr pune capăt cererilor incomode ale învățătorilor, ce și de altcum sunt numai chin pentru aceia cari n'au dus-o până aproape de cerșit, dar' această împlinire nu să poate aștepta până atunci, până când pentru lucrul de bou să aruncă mâncare de paseri învățătorimii.

(Va urma.)

Mulțamită.

La edificarea novei biserici din comuna noastră Câmpuri-Surdură au binevoit a ne ajutora cu bani următorii domni:

Ioan Onea, v.-notar în Burjuc cu 5 fl., Serban Sinesie, presbiter în Tisa ni-a trimis pentru lista nr. 1421 suma de 1 fl. 10 cr., N. Raichici, preot în Iancahid ni-a trimis pentru lista nr. 1546 suma de 2 fl. 55 cr., cu lista nr. 998 ni-a colectat dl preot Nicolae Novacovici din Gerbovețu dela 13 contribuvenți 2 fl. 80 cr., cu lista nr. 151 ni-a trimis dl paroch Ioan Botean din Bînțiști 1 fl., cu lista nr. 1141 ni-a colectat dl paroch A. Corcea din Coșteiu dela 4 contribuvenți 3 fl. 50 cr., cu lista nr. 212 ni-a trimis dl preot Petru Popoviciu din S.-Măria-de-Peatră 1 fl., dl Constantin Dancilă din Manierău ni-a colectat la lista nr. 78 suma de 8 fl., cu lista nr. 1471 ni-a colectat dl preot Iosif Popoviciu din Giulija dela 7 contribuvenți 5 fl., cu lista nr. 281 ni-a colectat dl paroch Ioan Morușca din Craiva dela 56 contribuvenți 5 fl. 55 cr., dl preot Daniil Păcurariu din Vinerea ni-a trimis la lista nr. 175 suma de 3 fl., cu lista nr. 1028 ni-a colectat dl preot George Gașpar din Criciova dela 6 contribuvenți 2 fl. 40 cr., cu lista nr. 953 ni-a colectat dl paroch Ion G. Oltean din Poiana-Sărătă dela 7 contribuvenți 4 fl. 10 cr., cu lista nr. 80 ni-a colectat dl preot Simion Filimon din Vârmaga dela 12 contribuvenți 1 fl. 80 cr., cu lista nr. 764 ni-a colectat dl paroch Gr. Ghib din Sugag 1 fl. 85 cr., cu lista nr. 1689 ni-a colectat dl preot Alexandru Popoviciu din Ucuris

dela 2 contribuvenți 1 fl., cu lista nr. 74 ni-a colectat dl inv. Nicolau Iuga din M.-Bretea dela 19 contribuvenți 3 fl. 12 cr., Onoratul institut »Hunedoara« din Deva la apelul nr. 1 ni-a răspuns cu 10 fl., cu lista nr. 1474 ni-a colectat dl paroch Alexiu Vesalon din Ilieș dela 4 contribuvenți 1 fl. 50 cr., cu lista nr. 1731 ni-a colectat dl preot Petru Popp din Sarand dela 7 contribuvenți 1 fl. 75 cr., cu lista nr. 799 ni-a colectat dl preot Clemen e Nicola din Slimnic dela 36 contribuvenți 11 fl. 80 cr.

Pentru toate aceste binefaceri aducem sinceră mulțumită dlor colectanți și contribuvenți, și suntem convinși, că toți Preastimații domnilor această jertfă au fost conduși de adevărul că: »Domnul iubește porțile Sionului mai mult dacă sălașele lui Iacob.« (Ps. I. David 86 v. 1—2).

Câmpuri-Surdură, la 4/16 Martie 1898.
La însărcinarea comunei bisericești:
Ioan Budou, Longin Popa,
preot. notar.

Mulțamită publică.

Comitetul parochial gr.-or. din Leșnic, își împlineste o plăcută datorință, aducând pe această cale sincera să mulțumită, onorabilei direcționi a institutului de credit și economii »Hunedoara«, pentru ajutorul de 10 fl. v. a. votat pentru școala noastră. Deoarece, ca această nobilă faptă să fie însușită înfloritorului institut. Ear' stimaților domnilor, cari cu demnitate stau în fruntea acestui institut, le dorim viață lungă și fericită.

Leșnic, la 15 Martie v. 1898.

In numele comitetului parochial gr.-or.
Iosif Părvu,
invățător.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barbu.

Învățători de grădinărit!

La subscrisul pot afla primire și aplicare numai decât

2 invățători de grădinărit.

Având un grădinar diplomat, foarte bun cunoșcător a tot ce privește cultivarea atât de prețioasă și aducătoare de venit a pomilor și arangiarea și cultivarea rațională a grădinilor, — învățătorii vor primi o instrucție temeinică și prea folositoare.

Se caută băieți între 13—16 ani, cu oare-care cunoștințe de carte.

Asupra condițiilor de primire, a se adresa subscrisului. (325) 2—3

August A. Nicoară,
proprietar în Deva.

„ARDELEANĂ“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depunerii: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (293) 5—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arendează și exarendează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloacește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în bioului institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Directiunea.